

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 1. oktobrī*

Apelācija — Dempings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 464/2011 — Bosnijas un Hercegovinas izcelsmes ceolīta A pulvera imports — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 2. pants — Normālās vērtības noteikšana — Jēdziens “parastās tirdzniecības operācijas”

Lietā C-393/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2013. gada 11. jūlijā iesniedza

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *J.-P. Hix*, pārstāvis, kam sākotnēji palīdzēja *G. M. Berrisch*, vēlāk – *D. Geradin*, advokāti,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki –

Alumina d.o.o., Zvornika [*Zvornik*] (Bosnija un Hercegovina), ko pārstāv *J.-F. Bellis* un *B. Servais*, advokāti,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 17. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Padome lūdz Tiesu atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu lietā *Alumina*/Padome (T-304/11, EU:T:2013:224; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Padomes 2011. gada 11. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 464/2011, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu Bosnijas un Hercegovinas izcelsmes ceolīta A pulvera importam (OV L 125, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “strīdīgā regula”), ciktāl tā attiecas uz *Alumina d.o.o.* (turpmāk tekstā – “*Alumina*”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., un labojumi – OV 2010, L 7, 22. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”), 2. panta 1.–4. un 6. punktā ir paredzēts:

“1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu preci, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

[..]

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju patēriņam paredzētas līdzīgas preces pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgās preces pārdošanas apjoma Kopienā. Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum.

3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav novērojamas identiskās preces noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskās preces normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām preces izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot preci uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas.

[..]

4. Līdzīgas preces pārdošanu eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai eksportētās preces pārdošanu trešā valstī par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām (nemainīgajām un mainīgajām), kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, cenas dēļ var neuzskatīt par parastām tirdzniecības operācijām un var neņemt vērā, nosakot normālo vērtību, tikai tādos gadījumos, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek ievērojamos apjomos ilgākā laikposmā, turklāt par cenām, kas neļauj segt izmaksas saprātīgā laikposmā.

[..]

6. Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz faktiskajiem datiem par līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs. Ja, pamatojoties uz šo, šādas summas nav iespējams noteikt, tās var noteikt, pamatojoties uz:

- a) vidējām svērtajām faktiskajām summām, kas ir konstatētas citiem izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem, kas nodarbojas ar līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- b) faktiskajām summām, ko piemēro tās pašas vispārīgās preču kategorijas ražošanai un pārdošanai parastajās tirdzniecības operācijās, kuras veic attiecīgais eksportētājs vai ražotājs izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- c) jebkurām citām saprātīgām metodēm ar noteikumu, ka šādi noteiktā peļņas summa nepārsniedz peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošās preces izcelsmes valsts iekšējā tirgū.”

Tiesvedības priekšvēsture, tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 3 Atbilstošā tiesvedības priekšvēsture, kas attiecas uz šo apelācijas sūdzību, pārsūdzētā sprieduma 1., 3., 5. un 7.–10. punktā ir izklāstīta šādi:

“1 Pēc sūdzības, kas iesniegta 2010. gada 4. janvārī, Eiropas Komisija 2010. gada 17. februārī publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Bosnijas un Hercegovinas izcelsmes ceolīta A pulvera importu (OV C 40, 5. lpp.).

[..]

3 Saskaņā ar Komisijas 2010. gada 15. novembra Regulu (ES) Nr. 1036/2010, ar ko nosaka antidempinga pagaidu maksājumu Bosnijas un Hercegovinas izcelsmes ceolīta A pulvera importam (OV L 298, 27. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”), Komisija noteica antidempinga maksājumu 28,1 % apmērā no Bosnijas un Hercegovinas izcelsmes ceolīta A pulvera, kas tiek saukts arī par ceolīta NaA vai ceolīta 4A pulveri, importa. Saskaņā ar pagaidu regulas 11. apsvērumu izmeklēšanas laikposms ir no 2009. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim.

[..]

5 Aprēķinot normālo vērtību, Komisija izmantoja metodoloģiju, kas aprakstīta [pamatregulas] 2. panta 3. punktā, jo [Alumina] veiktās pārdošanas vietējā tirgū nav reprezentatīvas minētās regulas 2. panta 2. punkta nozīmē. Nosakot normālo vērtību, Komisija izmantoja vidējo svērto peļņu, kas gūta no tā, ka grupa, kurā ietilpst [Alumina], pārdeva līdzīgu preci vietējā tirgū (pagaidu regulas 21.–26. apsvērums).

[..]

7 Ar 2010. gada 1. decembra vēstuli [Alumina] iesniedza savus apsvērumus, apgalvojot, ka ir pārkāpts pamatregulas 2. panta 3. un 6. punkts, jo, lai noteikto normālo vērtību, ir izmantota peļņas marža, kas gūta, veicot pārdošanas vienīgajam pašmāju klientam, ar kuru ir saistīts paaugstināts nesamaksāšanas vai samaksāšanas ar kavēšanos risks, un līdz ar to tā nav parasta tirdzniecības aprīte [operācija].

- 8 Ar 2011. gada 16. marta vēstuli Komisija saskaņā ar pamatregulas 20. pantu nosūtīja [*Alumina*] galīgo informatīvo dokumentu, kā arī atbildi, ar kuru tika noraidīti apgalvojumi par iepriekšējā punktā minēto pārdošanu iekšējā tirgū. Ar 2011. gada 18. marta vēstuli [*Alumina*] tostarp atkārtoja savu nostāju, kas izklāstīta iepriekšējā punktā.
- 9 Galīgais antidempinga maksājums 28,1 % apmērā, kas piemērojams preču brīvas robežpiegādes neto cenai pirms atmuitošanas, saskaņā ar [strīdīgo regulu] tika piemērots iepriekš 3. punktā minētajām precēm.
- 10 Saistībā ar normālās vērtības noteikšanu [...] Padome [strīdīgās] regulas 19. un 20. apsvērumā ir norādījusi, ka vērā ņemtās pārdošanas iekšējā tirgū ir notikušas parastās tirdzniecības gaitā un ka iestādes varēja pamatoties uz no tām izrietošajiem datiem neatkarīgi no tā, ka tās nav reprezentatīvas pamatregulas 2. panta 2. punkta nozīmē. Tā kā attiecīgā pārdošana bija rentabla, saliktā normālā vērtība būtu bijusi identiska tai, kas būtu izrietējusi no pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmās daļas piemērošanas.”
- 4 Lai pamatotu savu prasību Vispārējā tiesā, *Alumina* izvirzīja divus pamatus, pirmkārt, par pamatregulas 2. panta 3. un 6. punkta pārkāpumu un, otrkārt, par šī paša panta 6. punkta pirmā teikuma pārkāpumu. Ar otrā pamata otro daļu *Alumina* būtībā apgalvoja, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu, šo attiecīgā produkta pārdošanu tikai vienam iekšzemes klientam interpretējot kā pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, lai gan pārdošanas cena tika palielināta par novēlotas samaksas vai nesamaksāšanas riska prēmiju 25 % apmērā. Šajā sakarā Vispārējā tiesa akceptēja otrā pamata otro daļu, uzskatot, ka pārdošanas cena vienīgajam *Alumina* pašmāju tirgus klientam neatspoguļoja parastās tirdzniecības operācijas pamatregulas 2. panta nozīmē, un līdz ar to atcēla strīdīgo regulu, ciktāl tā attiecās uz *Alumina*.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 5 Padomes prasījumi Tiesai apelācijas sūdzībā ir šādi:
 - atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - noraidīt prasību, ko *Alumina* cēlusi Vispārējā tiesā;
 - piespriest *Alumina* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.
- 6 *Alumina* prasījumi Tiesai ir šādi:
 - prioritāri – noraidīt Padomes apelācijas sūdzību;
 - pakārtoti – lemt par prasību pirmajā instancē un atcelt strīdīgo regulu;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 7 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Padome izvirza vienu vienīgu pamatu pret secinājumiem, pie kuriem Vispārējā tiesa ir nonākusi pārsūdzētā sprieduma 36.–41. punktā saistībā ar pārdošanu “parastās tirdzniecības operācijās” jēdzienu pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmās daļas nozīmē.

Lietas dalībnieku argumenti

- 8 Pirmkārt, Padome uzskata, ka Vispārējās tiesas vērtējumā, kas veikts pārsūdzētā sprieduma 36.–41. punktā saistībā ar otrā pamata, kuru *Alumina* izvirzījusi savā prasībā, otro daļu, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa nepareizi ir interpretējusi pārdošanu “parastās tirdzniecības operācijās” jēdzienu pamatregulas 2. panta 1. un 6. punkta nozīmē. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka pārdošanas, kas nav veiktas parastās tirdzniecības operācijās sakarā ar to, ka cenā tikusi iekļauta prēmija, kas paredzēta pircēja nesamaksāšanas riska segšanai un kas nav saistīta ar produkta vērtību, nav jāņem vērā, aprēķinot normālo vērtību. Šādu pārdošanu “parastās tirdzniecības operācijās” jēdzienu nepamatojot ne pamatregula, ne vienošanās par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tirdzniecību un tarifiem VI panta īstenošanu (GATT), kas ietverta 1 A pielikumā Līgumā par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (PTO), kas parakstīts 1994. gada 15. aprīlī Marakešā un apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK, par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.). Turklāt Padome uzskata, ka sprieduma *Minolta Camera*/Padome (C-178/87, EU:C:1992:112), kuru Vispārējā tiesa citējusi pārsūdzētā sprieduma 27. punktā, uz kuru ir atsauce šī sprieduma 38. punktā, 17. punkts neapstiprina Vispārējās tiesas veikto interpretāciju.
- 9 Kritērijs “cena, kas atspoguļo preces vērtību”, ko izvēlējusies Vispārējā tiesa, pēc Padomes ieskatiem, nav piemērojams, lai noteiktu, vai pārdošana notikusi parastās tirdzniecības operācijās. Pirmkārt, šāda kritērija izmantošana liktu iestādēm sistemātiski uzminēt paziņoto cenu samaksas pamatojumu un piemērošanu un noteikt ražojuma preces faktisko vērtību. Otrkārt, šādā interpretācijā esot iekļauts būtisks ļaunprātīgas izmantošanas risks, veicinot, ka pārdošanas līgumos tiktu iekļauta klauzula, kurā paredzēta šāda riska prēmija, lai izvairītos no tā, ka šīs cenas tiek izmantotas normālās vērtības noteikšanā.
- 10 Konkrētāk, saistībā ar pārsūdzētā sprieduma 38. punktu Padome uzskata, ka atsaukšanās uz pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu saistībā ar citiem faktoriem, kas ietekmē cenas, nav atbilstoša. Katrā ziņā korekcijas, kas tajā paredzētas, esot domātas, lai likvidētu dažas normālās vērtības un eksporta cenas atšķirības, nevis vienīgi lai pielāgotu salikto normālo vērtību cenai, par kādu produkts tiek pārdots parastās tirdzniecības operācijās iekšzemes tirgū.
- 11 Šajā ziņā Padome uzskata, ka pārdošanas ir notikušas parastās tirdzniecības operācijās, pat ja pārdevējs ir palielinājis savu pārdošanas cenu, lai nosegtu novēlotas samaksāšanas vai nesamaksāšanas risku. Tā kā šī situācija radot risku ietekmēt normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināmību, esot jāveic korekcijas, kas paredzētas pamatregulas 2. panta 10. punktā, salīdzinot normālo cenu un eksporta cenu. Šajā ziņā Padome atgādina, ka šā 10. punkta g) apakšpunktā tieši ir paredzētas korekcijas, ņemot vērā atšķirības konkrētajam pārdošanas apjomam piešķirto kredītu izmaksās.
- 12 Otrkārt, Padome uzskata, ka Vispārējās tiesas veiktajā “pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās” jēdziena interpretācijā, ar kuru tiek izslēgta tādu pārdošanu ņemšana vērā, kuru cenas ietver prēmiju, lai segtu risku, ka pircējs nevar vai nevēlas maksāt, ir pretrunā tiesiskās noteiktības principam, ciktāl iestādēm esot sistemātiski jāuzmin paziņoto cenu piemērošanas pamatojums un jānosaka produkta “reālā” vērtība, kā tas ir norādīts šī sprieduma 9. punktā.
- 13 Visbeidzot, Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl pārsūdzētajā spriedumā nav skaidrojumu, kas ļautu secināt, ka pārdošanas nav veiktas parastās tirdzniecības operācijās, ja cena ietver nesamaksāšanas riska prēmiju.
- 14 Prioritāri *Alumina* uzskata, ka Padomes izvirzītais pamats tās apelācijas sūdzības atbalstam nav pieņemams, jo tas faktiski attiecoties uz pārsūdzētā sprieduma 31.–35. punktā veikto faktu vērtējumu. Pakārtoti tā apstrīd šī pamata pamatotību un lūdz to noraidīt.

Tiesas vērtējums

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

- 15 *Alumina* apgalvo, ka apelācijas sūdzība nav pieņemama, jo Padome apstrīd konstatācijas, kuras Vispārējā tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 31.–35. punktā, lai nospriestu, ka attiecīgo produktu pārdošanas nav notikušas parastu tirdzniecības operāciju gaitā, nenorādot klūdu tiesību piemērošanā, kuru Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi.
- 16 Šajā ziņā ir svarīgi atgādināt, ka no LESD 256. panta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka Vispārējā tiesa ir vienīgā instance, kuras kompetencē ir, pirmkārt, konstatēt faktus un, otrkārt, veikt šo faktu vērtējumu. Tikai tad, ja no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi būtisku neprecizitāti faktu konstatējumā vai sagrozījusi pierādījumus, ar kuriem tiek pamatoti šie fakti, šis konstatējums un minēto pierādījumu vērtējums veido tiesību jautājumus, kas ir pakļauti Tiesas pārbaudei apelācijā. Savukārt Tiesa atbilstoši LESD 256. pantam var pārbaudīt tikai un vienīgi šo faktu juridisko kvalifikāciju un Vispārējā tiesas paredzētās tiesiskās sekas (skat. spriedumus *Padome/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 55. punkts, un *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 30. un 31. punkts).
- 17 Šajā lietā Padome pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir kļūdaini interpretējusi pārdošanu “parastās tirdzniecības operācijās” jēdzienu pamatregulas 2. panta 1. un 6. punkta nozīmē. Pamatojoties uz šo interpretāciju, tā esot nepareizi kvalificējusi faktus, kuri ir bijuši strīdīgās regulas pamatā, lai secinātu, ka nepareizā rīcība, ņemot vērā riska prēmiju, ietekmē normālās vērtības, kas noteikta, lai izvērtētu, vai pastāv vai nepastāv dempings, aprēķināšanas atbilstību.
- 18 Tādēļ apelācijas sūdzība attiecoties nevis tikai uz faktu kā tādu konstatāciju, ne arī uz Vispārējās tiesas veikto pierādījumu izvērtēšanu saistībā ar riska prēmiju, bet gan uz Savienības tiesību normas interpretāciju un tās piemērošanu saistībā ar faktiem, kā tos konstatējusi Padome.
- 19 Šādos apstākļos apelācijas sūdzība ir atzīstama par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 20 Ir jāatgādina, ka dempinga jomā normālās vērtības noteikšana ir viens no svarīgākajiem posmiem, kuram ir jāļauj noteikt, vai, iespējams, pastāv dempings. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmo daļu “normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī parastās tirdzniecības operācijās ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti”. Šajā ziņā ir arī jākonstatē, ka, nosakot normālo vērtību, gan no šīs tiesību normas formulējuma, gan no tās sistēmas izriet, ka tā ir faktiski samaksātā vai maksājamā cena parastas tirdzniecības operācijas gaitā, kas ir jāņem vērā saistībā ar prioritātes principu, lai noteiktu normālo vērtību. Saskaņā ar šī paša panta 3. punkta pirmo daļu no šī principa var atkāpties vienīgi tad, ja nekāda līdzīga produkta pārdošana nav notikusi parastas tirdzniecības operācijas gaitā vai ja šo pārdošanu apjomi nav pietiekami, vai ja šādas pārdošanas neļauj īstenot pienācīgu salīdzināšanu (skat. spriedumu *Goldstar*/Padome, C-105/90, EU:C:1992:69, 12. punkts).
- 21 Šīm atkāpēm no normālās vērtības noteikšanas atkarībā no faktiskajām cenām ir izsmeljošs raksturs, un tās ir saistītas ar pārdošanu īpašībām, nevis produkta cenu (spriedums *Ajinomoto* un *NutraSweet* /Padome un Komisija, C-76/98 P un C-77/98 P, EU:C:2001:234, 40. punkts).

- 22 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 38. punktā, ne 1994. gada Vispārējās vienošanās par tirdzniecību un tarifiem [tekstā], ne pamatregulā nav parastas tirdzniecības operācijas definīcijas. Protams, pamatregulas 2. pantā ir tieši norādīti divi pārdošanas veidi, kas konkrētos apstākļos nevar būt parastas tirdzniecības operācijas.
- 23 Pirmkārt, pamatregulas 2. panta 1. punkta trešajā daļā ir precizēts, ka cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst tikt uzskatītas par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst tikt izmantotas, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien izņēmuma kārtā nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē (spriedums *Petrotub un Republica*/Padome, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 85. punkts).
- 24 Otrkārt, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punkta pirmo daļu līdzīgas preces pārdošana eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai eksportētās preces pārdošana trešā valstī par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām, nevar tikt uzskatītas par notikušām parastu tirdzniecības operāciju gaitā, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek ievērojamos apjomos ilgākā laikposmā, turklāt par cenām, kas neļauj segt visas izmaksas saprātīgā laikposmā.
- 25 Tomēr pamatregulas 2. pantā nav arī sniegts izsmeļošs to metožu saraksts, kas ļauj noteikt, vai cenas ir praktizētas parastu tirdzniecības operāciju gaitā. Šajā ziņā Tiesa jau ir precizējusi, ka parastas tirdzniecības operācijas jēdziens attiecas uz pārdošanu, kas aplūkota pati par sevi. Tā mērķis ir no normālās vērtības noteikšanas izslēgt situācijas, kurās pārdošana iekšzemes tirgū nav noslēgta parastos tirdzniecības apstākļos, it īpaši, ja prece tiek pārdota par cenu, kas ir zemāka par ražošanas izmaksām, vai ja darījumi notiek starp asociētiem partneriem vai partneriem, kas noslēguši vienošanos par kompensāciju (skat. spriedumus *Goldstar*/Padome, EU:C:1992:69, 13. punkts, kā arī *Ajinomoto un NutraSweet*/Padome un Komisija, EU:C:2001:234, 38. punkts).
- 26 Pārsūdzētā sprieduma 36. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka nesamaksāšanas riska prēmija ir atlīdzība par risku, ko uzņemas piegādātājs, pārdodot konkrētam klientam preces un tam piešķirot termiņu samaksas veikšanai. Tādēļ šī prēmija nav ne daļa no pārdotās preces vērtības, ne arī saistīta ar šīs preces īpašībām; šīs prēmijas pastāvēšana un tās apjoms pastāv klienta identitātes dēļ un vērtējuma, ko sniedz piegādātājs par tā finansiālo kapacitāti, dēļ.
- 27 Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 38. punktā konstatēja, ka, iekļaujot šādu riska prēmiju peļņas maržās, kas noteikta, lai aprēķinātu normālo vērtību, aprēķinā, tiek ņemts vērā elements, kas neatspoguļo daļu no pārdotās preces vērtības; līdz ar to mākslīgi tiek palielināts normālās vērtības aprēķina rezultāts, kas tādējādi vairs, cik vien precīzi iespējams, neatspoguļo preces pārdošanas cenu, kāda tā būtu, ja attiecīgā prece tiktu pārdota izcelsmes valstī parastas tirdzniecības aprītē.
- 28 Kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 43. punktā, parastas tirdzniecības operācijas jēdzienam raksturīgais mērķis ir nodrošināt, lai normālā vērtība, cik vien iespējams, atbilstu līdzīgas preces parastai cenai eksportētāja iekšzemes tirgū. Tādējādi, ja pārdošana ir noslēgta saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas neatbilst līdzīgas preces pārdošanas komerciālajai praksei minētajā tirgū, laikā, kas ir svarīgs dempinga noteikšanai, šī pārdošana nav atbilstošs pamats līdzīgas preces normālās vērtības noteikšanai minētajā tirgū.
- 29 Šajā lietā Vispārējā tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka, nosakot normālo vērtību pamatregulas 2. panta 3. punkta nozīmē, tādas prēmijas, kas saistīta ar nesamaksāšanas risku, iekļaušana izraisa, ka šajā noteikšanā tiek iekļauts faktors, ar kuru nevar tikt noteikta cena, par kuru attiecīgais produkts būtu ticis pārdots parastos apstākļos iekšzemes tirgū. Šāds elements, kas attiecas vienīgi uz konkrēta pašmāju pircēja finanšu kapacitāti, faktiski ir viens no tiem, uz kuriem attiecas pārdošanu īpašības, kuras iestādēm ir jāņem vērā, lai secinātu, vai šīs pārdošanas ir īstenotas parastās tirdzniecības operācijās, kuras atbilst līdzīga produkta pārdošanas apstākļiem iekšzemes tirgū laikposmā, kas ir atbilstošs dempinga pastāvēšanas noteikšanai.

- 30 Šajā ziņā ir jānorāda, ka produkta cena ir tikai viens no komerciālā darījuma nosacījumiem. Jautājums par to, vai cena ir īstenota parastās tirdzniecības operācijās, ir atkarīgs arī no citiem darījuma nosacījumiem, kuri var ietekmēt īstenotās cenas, tādiem kā darījuma apjoms, darījuma dalībnieku papildu pienākumi vai piegādes termiņš. Veicot šādu vērtējumu, kas jāveic katrā konkrētā gadījumā, iestādēm ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori un visi īpašie apstākļi saistībā ar attiecīgajām pārdošanām.
- 31 Šajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 36. punktā, protams, ir uzskatījusi, ka novēlotas samaksas vai nesamaksāšanas riska prēmijas iekļaušana nav ne daļa no pārdotās preces vērtības, ne arī saistīta ar šīs preces īpašībām, un tā paša sprieduma 38. punktā tā ir apstiprinājusi, ka prēmija ir elements, kas neatspoguļo pārdotā produkta vērtības daļu. Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 58. punktā, ar šīm norādēm Vispārējā tiesa nav izteikusi principiālus apgalvojumus, atbilstīgi kuriem pārdošanas normālais raksturs noteikti būtu atkarīgs no tā, ka to cena atspoguļo preces vērtību.
- 32 Tādēļ ir jākonstatē, ka Vispārējās tiesas secinājums pārsūdzētā sprieduma 38. punktā, saskaņā ar kuru šī prēmija mākslīgi palielina normālās vērtības aprēķināšanas rezultātu, ir saderīgs ar pastāvošo Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru šīs riska prēmijas iekļaušana būtu ietekmējusi pārdošanu normālo raksturu (skat. spriedumu *Ajinomoto* un *NutraSweet/Padome* un Komisija, EU:C:2001:234, 39. un 41. punkts). Šajā ziņā ir jānorāda, ka šajā sakarā iestādēm ir jāizvērtē, vai šis nosacījums būtu ticis piemērots visiem klientiem vispārēji vai arī tas būtu specifisks saistībā ar attiecīgā klienta situāciju.
- 33 Saistībā ar Padomes argumentiem par to, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 38.–40. punktā ir norādījusi uz pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu, ir jākonstatē, ka šie argumenti nav efektīvi, jo Vispārējās tiesas noteicošajā argumentācijā šajā sakarā, kas it īpaši ir izklāstīta minētā sprieduma 36. un 37. punktā, nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā. Pat ja būtu konstatēts, ka šī norāde ir kļūdaina, tam nebūtu nekādas ietekmes uz pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās jēdziena interpretācijas, kuru Vispārējā tiesa ir veikusi pārsūdzētajā spriedumā, pamatotību un tā tādējādi nevarētu izraisīt minētā sprieduma atcelšanu.
- 34 Visbeidzot, pamata daļa par Vispārējās tiesas pienākumu norādīt pamatojumu neizpildi, kura turklāt nav pamatota ar konkrētiem argumentiem, ir vienīgi noraidāma, jo pārsūdzētā sprieduma pamatojumā skaidri un nepārprotami ir izklāstīta Vispārējās tiesas argumentācija.
- 35 No iepriekš minētā izriet, ka Padomes vienīgais pamats, kas izvirzīts tās apelācijas sūdzības atbalstam, nevar tikt akceptēts un līdz ar to tas ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 36 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *Alumina* ir prasījusi piespriezt Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]